

În acest context, recurentul consideră, în plus, că rezerva abuzului de procedură nu poate fi invocată din oficiu de Tribunal, întrucât sarcina probei unui astfel de abuz îi revine părâtei.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurentul susține că Tribunalul a comis o eroare de drept prin solicitarea constatării unui comportament ilicit al Comisiei drept condiție prealabilă pentru constatarea răspunderii sale extracontractuale, deși nelegalitatea comportamentului instituțiilor europene nu s-ar regăsi printre condițiile reținute de jurisprudența cea mai recentă a Tribunalului pentru constatarea răspunderii instituțiilor menționate.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurentul consideră, în final, că prin faptul că a statuat că o acțiune în anulare ar fi fost mai adecvată decât o acțiune în despăgubiri, ordonanța atacată a adus atingere dreptului său la un control jurisdicțional efectiv, astfel cum acesta este recunoscut de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-533/09)

(2010/C 51/37)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Støvlbæk și P. Guerra e Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin cerința privind cetățenia portugheză pentru accesul la profesia de notar, în temeiul Deciziei ministrului justiției din 12 decembrie 1991 de confirmare a Avizului Conselho Consultivo da Procuradoria-Geral da República privind articolul 15 din Constituție, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 TFUE, dispozițiile articolului 51 TFUE nefiind aplicabile;

— obligarea Republicii Portogheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În Portugalia, interesele protejate de notar nu sunt interesele statului. Notarul nu participă nici direct, nici în mod specific la exercitarea autorității publice și nu face parte din adminis-

trația publică. Excepția prevăzută la articolul 51 TFUE nu este aplicabilă notarilor portughezi. Avizul consultativ al Procuradoria-Geral da República, confirmat la 12 decembrie 1991, nu indică faptul că profesia de notar se încadrează în dispozițiile articolului 15 alineatul (2) din Constituție. În Portugalia, funcțiile de notar au un caracter exclusiv tehnic. Acestea se bazează pe competența profesională, iar nu pe încrederea politică.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-538/09)

(2010/C 51/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Recchia și A. Marghelis, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, întrucât legislația belgiană nu impune pentru anumite activități un studiu corespunzător de impact asupra mediului deși aceste activități pot afecta un sit Natura 2000 și supune anumite activități unui sistem declarativ, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (¹),

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, Comisia invocă un motiv unic întemeiat pe transpunerea incorectă a articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE (directiva „habitat”).

În această privință, reclamanta arată că această dispoziție impune ca toate planurile sau proiectele care nu sunt legate în mod direct sau necesar de administrarea unui sit Natura 2000 fac obiectul unui studiu corespunzător de impact asupra mediului. Legislația belgiană nu ar fi conformă cu dreptul comunitar în măsura în care nu ar impune în mod sistematic un asemenea studiu de impact și ar prevedea un simplu sistem declarativ pentru anumite activități care pot afecta un sit Natura 2000.

Aceasta ar fi situația tuturor planurilor sau proiectelor care nu necesită un permis de mediu în Regiunea Valonă.

(¹) JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-539/09)

(2010/C 51/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Caeiros și B. Conte, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin refuzul de a permite Curții de Conturi să efectueze controale în Germania privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată prevăzută în Regulamentul nr. 1798/2003 și în dispozițiile de aplicare relevante, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 10 CE și 248 alineatele (1), (2) și (3) CE, precum și a articolului 140 alineatul (2) și a articolului 142 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1605/2002;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Obiectul prezentei acțiuni îl constituie refuzul autorităților germane de a permite Curții de Conturi Europene să efectueze controale în Germania privind cooperarea administrativă în domeniul TVA prevăzută în Regulamentul nr. 1798/2003 și în dispozițiile de aplicare relevante.

În opinia Comisiei, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 248 CE, respectiv al Regulamentului nr. 1605/2002, și a încălcat obligația de loialitate care îi revine potrivit articolului 10 CE.

Atribuțiile de control ale Curții de Conturi ar trebui interpretate în mod larg: Curtea de Conturi trebuie să controleze starea financiară a Uniunii și să propună ameliorări. În acest scop, aceasta necesită dreptul de a efectua auditări și verificări cu privire la toate domeniile și actorii vizati de veniturile și cheltuielile Uniunii. Astfel de verificări trebuie să poată fi efectuate și în statele membre și acestea din urmă ar trebui, potrivit arti-

colului 248 alineatul (3) CE, articolului 140 alineatul (2) și articolului 142 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1605/2002, precum și potrivit obligației de loialitate prevăzută la articolul 10 CE, să asigure Curții de Conturi sprijinul lor deplin. Aceasta cuprinde și obligația de a permite orice examinare de către Curtea de Conturi care servește la aprecierea prelevării și utilizării mijloacelor financiare ale Uniunii.

În prezenta cauză, tocmai aceste posibilități ar fi fost refuzate Curții de Conturi de către autoritățile germane.

Regulamentul nr. 1798/2003 privește legalitatea și regularitatea veniturilor comunitare. Acest regulament ar reprezenta un element dintr-o rețea de măsuri diferite care trebuie să garanteze că statele membre dispun de resurse corecte provenite din TVA și că, astfel, Comunitatea dispune de resursele proprii în cele mai bune condiții, prin combaterea practicilor frauduloase și prin prevenirea acestora. Din această perspectivă, Comisia consideră necesar ca, pentru a verifica legalitatea și regularitatea veniturilor provenite din TVA, Curtea de Conturi să poată controla transpunerea și punerea în aplicare a Regulamentului nr. 1798/2003, ceea ce ar însemna ca aceasta să poată controla dacă statele membre au instituit un sistem de cooperare și de asistență administrativă eficient și dacă l-au transpus în practică în mod corespunzător sau dacă sunt necesare îmbunătățiri.

Transpunerea în practică a cooperării administrative prevăzute în Regulamentul nr. 1798/2003 ar avea un efect asupra resurselor proprii provenite din TVA-ul datorat de statele membre. O cooperare eficientă în acest domeniu ar evita deturnarea și evaziunea TVA-ului și ar conduce astfel în mod automat la sporirea veniturilor provenite din TVA și, prin urmare, și a resurselor proprii ale Comunității. În schimb, atunci când un stat membru nu cooperează în mod corespunzător, acesta își încalcă nu numai obligațiile prevăzute de Regulamentul nr. 1798/2003, ci și pe aceea — prevăzută de Directiva TVA — de a adopta toate măsurile cu caracter legislativ și administrativ necesare pentru a asigura colectarea în integralitate a TVA-ului datorat pe teritoriul său.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Regeringsrätten (Suedia) la 21 decembrie 2009 — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp/Skatteverket

(Cauza C-540/09)

(2010/C 51/40)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Regeringsrätten